

Sygn. akt III AUa 277/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie III Wydział Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Frańczak
Sędziowie:	SSA Maria Szaroma SSA Monika Kowalska (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Dorota Stankowicz

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2012 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **Z. A.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego**

przy udziale zainteresowanej: **K. A.**

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników

na skutek apelacji wnioskodawcy Z. A.

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie Wydziału IV Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 15 grudnia 2011 r. sygn. akt IV U 708/11

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 277/12

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 października 2012 roku.

Wyrokiem z dnia 15 grudnia 2011 roku Sąd Okręgowy w Tarnowie - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 28 czerwca 2011 roku w ten sposób, że ustalił, iż wnioskodawca Z. A. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od 1 stycznia 2006 roku do 18 stycznia 2011 roku, a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy za bezsporne uznał, że w dniu 1 grudnia 1990 roku wnioskodawca rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej polegającej na wyrobie mebli. Wpis

do ewidencji działalności gospodarczej został dokonany w dniu 27 listopada 1990 roku. Z informacji uzyskanej od Naczelnika Urzędu Skarbowego w W. z dnia 4 maja 2011 roku wynika, że na okres od 1 września 2000 roku do 31 sierpnia 2001 roku wnioskodawca zawiesił prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, który to fakt zgłosił w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych i Urzędzie Skarbowym. Jako przedsiębiorca prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą wnioskodawca korzystał z opodatkowania podatkiem dochodowym w formie ryczałtu ewidencjonowanego. Ze składanych przez niego zeznań podatkowych wynika, że z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej uzyskiwał następujące dochody: za 2000 rok w kwocie (...)zł., za 2001 rok w wysokości (...)zł., za 2002 rok w kwocie (...)zł., za 2003 rok w wysokości (...)zł., za 2004 rok w kwocie (...)zł., natomiast za lata 2005-2010 w wysokości (...)zł. W dniu 19 stycznia 2011 roku wnioskodawca poinformował organ ewidencyjny o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej od tego dnia. W związku z tym, decyzją z 20 stycznia 2011 roku Burmistrz Miasta K. wykreślił z ewidencji działalności gospodarczej od dnia 19 stycznia 2011 roku wpis dotyczący prowadzonej przez wnioskodawcę pozarolniczej działalności gospodarczej. Sąd Okręgowy stwierdził również, że od 7 marca 2011 roku do 31 maja 2011 roku wnioskodawca był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w firmie (...) - P. S. w B.. Zaskarżoną decyzją z dnia 28 czerwca 2011 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził ustanie wobec wnioskodawcy od 1 października 2001 roku do 18 stycznia 2011 roku ubezpieczenia społecznego rolników w zakresie ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego oraz ubezpieczenia emerytalno- rentowego, wskazując na fakt, że we wrześniu 2001 roku wnioskodawca rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, czego nie zgłosił w KRUS w terminie 14 dni od daty jej rozpoczęcia.

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów z dokumentów, z zeznań świadków oraz zeznań wnioskodawcy, Sąd I instancji ustalił ponadto, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wnioskodawca zajmował się początkowo wyrobem mebli, następnie od 1995 roku renowacją starych mebli, takich jak komody, szafy, zegary, krzesła, a także wykonywał czynności meblarskie polegające na wstawianiu w drewno elementów z kości słoniowej lub koralu oraz wykańczał powierzchnię drewna politurą. W tym czasie mieszkał w drewnianym domu należącym do parafii rzymsko-katolickiej pod wezwaniem Świętego M. A. w Z.. W jednym z pomieszczeń tego domu prowadził swój warsztat. Prowadzenie przez ubezpieczonego działalności gospodarczej w kolejnych latach uzależnione było od ilości zamówień na odnawianie mebli i nie odbywało się stale. Od 2005 roku wnioskodawca zajmował się głównie budową domu, w związku z koniecznością wyprowadzenia się z budynku należącego do parafii, co nastąpiło 31 grudnia 2005 roku. Od początku 2006 roku nie zajmował się ani wykonywaniem mebli, ani też ich renowacją. W tym okresie nie miał warsztatu i miejsca do prowadzenia działalności gospodarczej, a na urządzenie warsztatu w nowym domu nie miał środków finansowych. Należący do niego dom nie jest w pełni wykończony, składa się z dwóch pokoi, kuchni i łazienki. Pomieszczenie, które mogłoby być przeznaczone na warsztat nie jest wytynkowane, nie ma w nim wylewki, ani też doprowadzonego prądu i wody. W związku z tym, począwszy od 2006 roku do 2011 roku wnioskodawca faktycznie nie prowadził działalności gospodarczej i w ogóle nie zajmował się stolarstwem. Pracował dorywczo w rolnictwie przy zbiorach truskawek, a ponadto prowadził z żoną plantację ogórków na wdzierżawionej od brata w dniu 31 sierpnia 2000 roku nieruchomości rolnej o powierzchni 1,09 hektara, tj. 1,53 hektara przeliczeniowego, położonej w B. w odległości około 3 km od domu rodzinnego wnioskodawcy i jego braci. Sam zamieszkiwał m Z.. Po 10 latach, w dniu 24 stycznia 2011 roku została podpisana kolejna umowa dzierżawy mająca za przedmiot ww. nieruchomość rolną. Wnioskodawca do chwili obecnej uprawia na tym gruncie ziemniaki i zboże. Posiada także plantację truskawek i ogórków. W sezonie letnim przyjeżdża z całą rodziną na zbiory. Truskawki i ogórki oddaje do skupu, natomiast zboża i ziemniaki zostawia swoim braciom. Wykonuje nadto niezbędne prace polowe.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy, wskazując na treść art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 w związku z art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (jedn. tekst : Dz. U. z 2009 r. nr 205, poz. 1585 ze zm.) oraz art. 7 i art. 16 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (jedn. tekst : Dz. U. z 2008 roku nr 50, poz. 291 ze zm.) przyjął, że wnioskodawca w okresie

od 1 stycznia 2006 roku do 18 stycznia 2011 roku podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników, natomiast nie mógł być nim objęty w okresie od 1 grudnia 1990 roku do 31 grudnia 2005 roku, gdyż w tym czasie podlegał ubezpieczeniu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Sąd I instancji podniósł, że podleganie przez rolnika innemu ubezpieczeniu społecznemu, zdefiniowanemu w art. 6 pkt 12 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników jako ubezpieczenie społeczne lub zaopatrzenie emerytalne określone w odrębnych przepisach, powoduje jego wykluczenie z ubezpieczenia rolniczego w czasie podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał, że wnioskodawca od momentu rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej w dniu 1 grudnia 1990 roku aż do faktycznego zaprzestania jej prowadzenia tj. do 31 grudnia 2005 roku, pomimo formalnego zawieszenia wykonywania tej działalności w okresie od 1 września 2000 roku do 31 sierpnia 2001 roku, w rzeczywistości nieprzerwanie zajmował się prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej. Ze złożonych za ten okres przez zeznań podatkowych wynika, że zarówno w 2000 roku, jak i w 2001 roku wnioskodawca uzyskał z tego tytułu wymierny dochód, który w 2000 roku opiewał na kwotę(...)zł., zaś w 2001 roku na kwotę (...)zł. Ponadto zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych instytucja „zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej” nie istniała, ponieważ została dopiero przewidziana w art. 36a tej ustawy, dodanym przez art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 10 lipca 2008 roku o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 14, poz. 888) tj. z dniem 20 września 2008 roku. Sąd Okręgowy stwierdził również, że ujawnienie prowadzenia działalności gospodarczej w ewidencji (rejestrze) stwarza domniemanie rzeczywistego jej prowadzenia, co prowadzi do objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym i opłacania składek, a osoba twierdząca, że mimo niewykreślenia wpisu z ewidencji działalności gospodarczej nie prowadziła okresowo tej działalności („zawiesiła” jej prowadzenie) winna udowodnić taką okoliczność. Wnioskodawca nie wykazał, że we wskazanym przez niego okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej nie zajmował się jej prowadzeniem, a tym samym nie obalił domniemania wynikającego z wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. W tej sytuacji należy uznać, że w okresie od 1 grudnia 1990 roku do 31 grudnia 2005 roku wnioskodawca nieprzerwanie prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą i w konsekwencji w tym czasie podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu.

Odnosząc się do okresu przypadającego od 1 stycznia 2006 roku do 18 stycznia 2011 roku, Sąd Okręgowy stwierdził, że zgromadzony materiał dowodowy, w szczególności zeznania świadków i wnioskodawcy, pozwalają na ustalenie, że zgłoszona przez wnioskodawcę do ewidencji działalność gospodarcza faktycznie była prowadzona do dnia 31 grudnia 2005 roku. Począwszy od dnia 1 stycznia 2006 roku wnioskodawca w ogóle nie zajmował się stolarstwem, ponieważ nie miał własnego warsztatu. W tym czasie opróżnił budynek parafii, w którym dotychczas znajdował się warsztat, co potwierdza pismo proboszcza parafii rzymsko - katolickiej p.w. Św. M. A. w Z. z dnia 13 października 2011 roku. Z powodu braku środków finansowych nie urządził takiego warsztatu w nowo wybudowanym domu, który nie został przez niego wykończony. Począwszy od 2006 roku wnioskodawca pracował dorywczo w rolnictwie przy zbiorach truskawek, a ponadto prowadził z żoną plantację ogórków na wydzierzawionej od swojego brata nieruchomości rolnej o powierzchni 1,09 hektara, tj. 1,53 hektara przeliczeniowego. Z tego względu w okresie po zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej - od 1 stycznia 2006 roku do 18 stycznia 2011 roku, istnieją podstawy do objęcia go rolniczym ubezpieczeniem społecznym na mocy art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz art. 16 ust. 1 pkt 1 powołanej wyżej ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Dokonując analizy zaskarżonej decyzji organu rentowego Sąd Okręgowy zauważył, że jej uzasadnienie nie jest trafne. Organ rentowy stwierdził bowiem, że w 2001 roku wnioskodawca nie spełniał przesłanek z art. 5 a ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, gdyż nie zgłosił faktu rozpoczęcia działalności gospodarczej od września 2001 roku w terminie 14 dni. Błąd organu rentowego polegał na tym, że zastosował do stanu faktycznego z roku 2001 przepis prawny tj. art. 5a ww. ustawy w brzmieniu obowiązującym dopiero od 2 maja 2004 roku, od kiedy zaczął obowiązywać przepis art. 5a ust. 2 ww. ustawy przewidujący, że rolnik lub domownik, o którym mowa w ust.1, podlega nadal temu ubezpieczeniu, jeżeli w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej lub rozpoczęcia współpracy przy prowadzeniu tej działalności złoży Kasie oświadczenie o kontynuowaniu tego ubezpieczenia oraz udokumentuje spełnienie warunków opodatkowania tej działalności w formie zryczałtowanego podatku dochodowego w terminie 7 dni od dnia otrzymania dokumentu ustalającego przez organ podatkowy tę formę

opodatkowania. Natomiast w roku 2001 przepis art. 5a tej ustawy brzmiał następująco: „ Rolnik lub domownik, który podlegając ubezpieczeniu w pełnym zakresie z mocy ustawy, nieprzerwanie co najmniej 1 rok, podejmuje pozarolniczą działalność gospodarczą nie będąc pracownikiem i nie pozostając w stosunku służbowym, podlega nadal temu ubezpieczeniu. Rolnik lub domownik może podlegać innemu ubezpieczeniu społecznemu wówczas, gdy złoży Zakładowi lub Kasie oświadczenie, że chce podlegać innemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej, o ile spełnia w tym zakresie warunki określone w odrębnych przepisach”. W 2001 roku rolnik składał oświadczenie przewidziane w tym przepisie jedynie wówczas, gdy chciał podlegać ubezpieczeniu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, a więc w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Przepis ten nie nakładał takiego obowiązku, w sytuacji gdy rozpoczynający działalność gospodarczą rolnik chciał nadal kontynuować ubezpieczenie społeczne rolników w KRUS. Jednocześnie przepis art. 37 ustawy przewidujący ogólny obowiązek informowania Kasy w ciągu 14 dni o okolicznościach mających wpływ na podleganie ubezpieczeniu i o zmianach tych okoliczności, nie przewidywał sankcji w postaci ustania ubezpieczenia, a zatem nie mógł być podstawą stwierdzenia ustania ubezpieczenia społecznego rolników.

Podsumowując, Sąd I instancji zmienił w części zaskarżoną decyzję i przyjął, że w okresie od 1 stycznia 2006 roku do 18 stycznia 2011 roku wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników, natomiast w pozostałym zakresie dotyczącym zakwestionowanego przez organ rentowy okresu podlegania przez wnioskodawcę rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu od 1 października 2001 roku do 31 grudnia 2005 roku uznał, że odwołanie wnioskodawcy jest nieuzasadnione i podlega oddaleniu.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł wnioskodawca. Zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w części oddalającej jego odwołanie zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że w okresie od 1 października 2001 roku do 31 grudnia 2005 roku prowadził działalność gospodarczą pomimo tego, że w roku 2003 i 2005 nie osiągał z tego tytułu dochodu, a w 2005 roku zajmował się głównie budową domu, co było związane z koniecznością wyprowadzenia się z budynku Parafii oraz poprzez przyjęcie, że wnioskodawca nie udowodnił podjęcia działalności gospodarczej w dniu 1 września 2001 roku po rocznym nieprzerwanym okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników, mimo, iż wydzierżawił od brata w dniu 31 sierpnia 2000 roku nieruchomość rolną o powierzchni przekraczającej 1 ha, a w okresie od 1 września 2000 roku do 31 sierpnia 2001 roku nie prowadził działalności gospodarczej, gdyż jej wykonywanie zostało zawieszona i podjęte dopiero 1 września 2001 roku.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie, że w okresie od 1 października 2001 roku do 18 stycznia 2011 roku również podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników. W uzasadnieniu apelacji podniósł, że wykazał stosownym dokumentem fakt zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od 1 września 2000 roku do 31 sierpnia 2001 roku. W 2000 i 2001 roku uzyskał dochód, gdyż przez parę miesięcy wykonywał pozarolniczą działalność, stąd ta okoliczność nie przesądza o tym, iż w okresie zawieszenia działalność ta nie była prowadzona. W związku z tym należało przyjąć, że po rocznym nieprzerwanym okresie podlegania ubezpieczeniu rolniczemu podjął pozarolniczą działalność gospodarczą od 1 września 2001 roku, a zatem spełnił przesłanki z art.5a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników umożliwiające kontynuowanie rolniczego ubezpieczenia społecznego w okresie od 1 października 2001 roku do 18 stycznia 2011 roku.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje;

Apelacja jest nieuzasadniona.

W związku z zakresem zaskarżenia spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do wyjaśnienia kwestii, czy wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od 1 października 2001 roku do 31 grudnia 2005 roku.

Sąd Apelacyjny w całości podziela poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne oraz przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia argumentację prawną. Trafnie Sąd Okręgowy zauważył, że powołany przez rolniczy organ rentowy w zaskarżonej decyzji przepis art. 5 a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (jedn. tekst : Dz. U. z 2008 roku nr 50, poz. 291 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym od 2

maja 2004 roku nie może być podstawą wydania decyzji ustalającej ustanie wobec wnioskodawcy ubezpieczenia społecznego rolników. Sąd Okręgowy szczegółowo odniósł się do tej kwestii, stąd powielanie tych rozważań jest zbędne. Jedyne tytułem przypomnienia należy odnotować, że według stanu prawnego istniejącego we wrześniu 2001 roku niezgłoszenie przez wnioskodawcę organowi rentowemu w terminie 14 dni faktu rozpoczęcia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, nawet jeśli taka okoliczność miałaby miejsce, nie skutkuje wyłączeniem go z rolniczego ubezpieczenia społecznego.

Niezależnie od powyższego uchybienia dotyczącego argumentacji zamieszczonej w zaskarżonej decyzji rozstrzygnięcie organu rentowego w kwestii podlegania przez wnioskodawcę ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od 1 października 2001 roku do 31 grudnia 2005 roku jest zasadne. Zgodnie z treścią art.7 ust. 1 i art. 16 ust.1 powołanej wyżej ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników ubezpieczeniu wypadkowemu, chorobowemu, macierzyńskiemu i emerytalno – rentowemu podlega z mocy ustawy rolnik, którego gospodarstwo obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego, jeżeli nie podlega innemu ubezpieczeniu społecznemu lub nie ma ustalonego prawa do emerytury lub renty albo nie ma ustalonego prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Podleganie ubezpieczeniu społecznemu z innego tytułu, w szczególności z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, wyłącza możliwość jednoczesnego objęcia ubezpieczeniem społecznym rolników. Zgromadzony w sprawie i prawidłowo oceniony przez Sąd I instancji materiał dowodowy wykazał, że wnioskodawca począwszy od 1 grudnia 1990 roku do 31 grudnia 2005 roku zajmował się w sposób nieprzerwany prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej, stanowiącej tytuł powszechnego podlegania ubezpieczeniu społecznemu w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Data rozpoczęcia wykonywania tej działalności w sposób nie budzący wątpliwości wynika z wpisu do ewidencji działalności gospodarczej i nie była w przedmiotowym postępowaniu kwestionowana. Argumentacja rolniczego organu rentowego, że skarżący rozpoczął prowadzenie pozarolniczej działalności we wrześniu 2001 roku jest więc chybiona. W okresie od 1 września 2000 roku do 31 sierpnia 2001 roku wnioskodawca zgłaszał w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych i Urzędzie Skarbowym fakt zawieszenia wykonywania tej działalności, a zatem we wrześniu 2001 roku można co najwyżej mówić o wznowieniu jej prowadzenia. Przeprowadzone przez Sąd Okręgowy postępowanie dowodowe pozwala jednak na ustalenie – wbrew zarzutom apelacji wnioskodawcy – że skarżący począwszy od 1 grudnia 1990 roku do 31 grudnia 2005 roku nieprzerwanie prowadził działalność gospodarczą. Sąd II instancji podziela zaprezentowane przez Sąd Okręgowy poglądy judykatury, w tym orzecznictwo Sądu Najwyższego, który konsekwentnie przyjmuje, że z faktu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej płynie domniemanie jej wykonywania. Domniemanie to może oczywiście zostać obalone, jednakże to strona, która wywodzi z tego skutki prawne, ma obowiązek wykazać, że w okresach zgłoszonego zawieszenia prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej rzeczywiście nie była ona podejmowana. W realiach niniejszej sprawy wnioskodawca nie wykazał tej okoliczności. W spornym okresie tj. od 1 października 2001 roku do 31 grudnia 2005 roku dysponował warsztatem, w którym zajmował się wyrobem, renowacją mebli oraz specjalistycznymi pracami meblarskimi (wstawianiem w drewno elementów z kości słoniowej czy z koralu, oraz politurowaniem powierzchni drewnianych). Gospodarstwo rolne, które dzierżawił od brata (od 31 sierpnia 2000 roku) znajdowało się 150 km. od miejsca zamieszkania wnioskodawcy. Nie było zatem żadnej przeszkody natury obiektywnej w wykonywaniu przez skarżącego zgłoszonej do ewidencji działalności gospodarczej. Wnioskodawca pozostawał w gotowości do jej prowadzenia. W tym kontekście należy odnotować, że nawet okres oczekiwania na zalecenia, czy też poszukiwania klientów, przy posiadaniu warsztatu jako miejsca prowadzenia działalności gospodarczej stanowi okres prowadzenia takiej działalności. Przedsiębiorca powinien liczyć się z ryzykiem immanentnie związanym z wykonywaniem działalności gospodarczej i okresowym brakiem zleceń, co jeszcze nie wyłącza obowiązku ubezpieczenia społecznego z tytułu jej prowadzenia. Z tego samego powodu, brak dochodów z tytułu wykonywania pozarolniczej działalności nie prowadzi automatycznie do wniosku, że działalność faktycznie nie jest prowadzona. Działalność gospodarcza jest wprawdzie wykonywana w celach zarobkowych, niemniej jednak nie zawsze zysk ten przynosi, a niejednokrotnie generuje stratę. Rozmiar prowadzonej działalności, jej charakter, wysokość obrotów, czy też kwestia osiągania przychodu nie mają zatem przesądzającego wpływu na ocenę, czy jest ona rzeczywiście wykonywana. Z rozważanego punktu widzenia istotny jest zamiar i gotowość jej prowadzenia, bez względu na ilość podejmowanych zleceń i wysokość uzyskiwanego z tego tytułu dochodu, a zatem nawet wykonywanie drobnych prac meblarskich, czy też okresy oczekiwania na kolejne zamówienia mogą być uznane za

okres prowadzenia działalności gospodarczej. W niniejszej sprawie nie wskazuje na to, że w okresie zgłoszonego zawieszenia wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej apelujący trwale, choć okresowo, zrezygnował z jej prowadzenia. Przeszkody w wykonywaniu tej działalności nie stanowiła konieczność prowadzenia gospodarstwa rolnego, ani też prowadzona w 2005 roku budowa domu. Wydierżawione przez wnioskodawcę grunty rolne znajdowały się w odległości 150 kilometrów od miejsca jego zamieszkania. W tej sytuacji brak jest podstaw do przyjęcia, że w okresie zgłoszonego zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej skarżący stale zajmował się jedynie działalnością rolniczą. Fakt prowadzenia prac budowlanych w 2005 roku również nie wyklucza możliwości jednoczesnego wykonywania pozarolniczej działalności, która nie musi być prowadzona w dużym rozmiarze i nie zawsze powoduje konieczność codziennego podejmowania związanych z tą działalnością czynności.

Reasumując, Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu I instancji i przyjął, że w spornym okresie czasu tj. od 1 października 2001 roku do 31 grudnia 2005 roku wnioskodawca, pomimo wydierżawienia gospodarstwa rolnego, nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników. W tym czasie zajmował się prowadzeniem działalności gospodarczej, co stanowi tytuł innego ubezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 7 i art.16 ww. ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników. Z zeznań przesłuchanych przed Sądem Okręgowym świadków (J. G., R. R., S. A.), wynika, że dopiero po wyprowadzeniu się z mieszkania zlokalizowanego przy parafii (styczeń 2006 rok) skarżący faktycznie zaprzestał wykonywania jakichkolwiek prac meblarskich, co było związane choćby z tym, że w tym czasie nie miał niezbędnego do tego warsztatu. W konsekwencji może zostać objęty rolniczym ubezpieczeniem społecznym dopiero od 1 stycznia 2006 roku. Odmiennie stanowisko wnioskodawcy jest nieuzasadnione i nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny, nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, na mocy art.385 k.p.c. orzekł o jej oddaleniu.